

sin Opmærksomhed paa alle de Midler, hvorved denne Byrde kan vorde hævet eller lettet. Man ser altsaa, at man allerede saa mange Aar tilbage i Tiden indsaa denne Afgifts Skadelighed. Nu derimod, flere Aar efter, trods det, at næsten hele Landets Handelsstand har udtalt sig imod Stibsafgiften, og uagtet dette Thing stadig ogsaa har erklæret, at det ønsker den affastet, indtræffer det mærkværdige Tilfælde, at det høje Lands-thing i sin uransagelige Visdom er gaaet hen og har ført denne Told tilbage til dens tidligere Ståde, nemlig til 50 Dre pr. Ton. Det forekommer mig meget mærkeligt, og det forekommer mig, at de ærede kjøbenhavnske Repræsentanter meget levende maatte protestere herimod. Det forekommer mig, at det er en mærkelig Anomali, at, medens de kjøbenhavnske Grosjerere jo sympathisere fuldstændig med Benstres Standpunkt i denne Sag, gaar den kjøbenhavnske Handelsstand ikke desto mindre hen, naar der er Tale om Rigsdagsvalg, og stemmer paa Rigsdagsmænd, som, naar de komme herind i Thinget, netop søge at støtte det nuværende Ministerium, der staar som en Hindring for Gjennemførelsen af de Reforme, som Handelsstanden ønsker. Det forekommer mig uforklarligt. Ganske vist er der i de senere Dage indtraadt en lille Forandring. Jeg har laaet Mærke til, at de ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmænd, der have havt Ordet i denne Sag, have erklæret, at de meget godt kunne gaa til en ukompenseret Nedgang i Statsindtægterne af ca. 2 Millioner. Da nu imidlertid den ærede Finantsminister har udtalt, at han ikke kan fravige sit Kompensationsprincip, komme jo her de ærede kjøbenhavnske Repræsentanter i en meget skarp Opposition til det nuværende Ministerium. Hvis det nu altsaa er de nuværende kjøbenhavnske Rigsdagsmænd magtpaaliggende at gennemføre Toldloven, som de ønske, skjønner jeg ikke rettere, end at de burde sammenkalde Møder her i Kjøbenhavn og gjøre Vælgerne opmærksomme paa, at den eneste Hindring for Gjennemførelsen af Toldloven i en saadan Skikkelse, som den kjøbenhavnske Handelsstand ønsker det, er det nuværende Ministerium. — Jeg skal dernæst gaa over til kortelig at udtale mig om den anden Kategori, nemlig Nødvendighedsartiklerne, og her kan jeg ikke andet end udtale, at jeg er meget tilfreds med, at Tolden er foreslaaet hævet paa Salt, tørrer og saltet Jist og andre Gjenstande; men det undrer mig, at den høitærede Finantsminister ikke har kunnet gaa med til at foreslaa Tolden hævet paa Varer som Kaffe, Sukker og Ost for Exempel. Jeg har ganske

vist aldrig for mit Bedkommende havt nogen stor Tro til det nuværende Ministeriums Evne til at forstaa og kjende de mindre Bemidledes Maade at leve paa, men jeg har dog ikke troet, at den høitærede Finantsminister var i den Grad ukyndig, som det virkelig synes, at han er i dette Forhold. Jeg skal tillade mig at minde om, at den ærede Finantsminister i den Motivering, hvormed han ledsagede sit oprindelige Forslag — og han har forresten ogsaa senere udtalt det i Landstinget — erklærer, at han ikke vil gaa med til en Affastelse af Kaffeolden, fordi dette er en Vare, som bruges i større Mængde af de mere bemidlede og velhavende Klasser i Befolkningen. Jeg forstaaer ikke en saadan Udtalelse, thi jeg troede, at det var alle bekjendt, at, hvis der virkelig er nogen Vare, som bruges meget af de arbejdende Klasser, er det netop Kaffe. Det er jo en Kjendsgjerning, at i de større Byer, navnlig her i Kjøbenhavn, er der mange Arbejderfamilier som leve næsten udelukkende af Kaffe og Smørrebrød, fordi de ikke have Raad til at faae Middagsmad. Vi kunne Allesammen godt lide Kaffe. Der er jo Mange, som holde mest af den, naar Portionerne ere smaa og forte — Mange kunne godt lide de „smaa forte“, Andre synes ikke om dem — men jeg vil sige, at det er en Kjendsgjerning, at Kaffe er en Vare, som bruges i stor Mængde af den mindre bemidlede og arbejdende Klasse, og derfor mener jeg, at det var rimeligt at affaste Tolden paa denne Vare. Men, siger den høitærede Minister, det kan jeg ikke gjøre; Noget vil jeg imidlertid gjøre for Arbejderstanden, og derfor vil jeg ophæve Tolden paa Cikorie. Altsaa, Cikorievand for Arbejderne, Kaffe for de Velhavende, det er det nuværende Ministeriums Politik! Jeg kunde ogsaa ønske, at Suffertolden blev noget nedsat, om ikke helt affastet, da det er en Vare, der ogsaa bruges meget af de arbejdende Klasser, og det er en sund, velmagende Spise, og særlig forekommer det mig ønskeligt, at den indenlandske Hoesukkerfabrikation blev frigiten for Beskatning, da det vilde bidrage meget til at udvikle denne Industri. Ostetolden tror jeg ogsaa, det vilde være heldigt at affaste. Jeg kan ikke i Dieblisset indse, at der er nogen Nødvendighed for at bibeholde en Bestyttelse af et saa ubetydeligt Omfang for vort Landbrug. Med Hensyn til den tredje Kategori, nemlig Lurusartiklerne, kan jeg i og for sig være enig i de Betragtninger, der ere gjorte gjældende i Lovforslaget. Det er ogsaa min Mening, at man kan lægge en god Told paa saadanne Varer, som forbruges mest af